

Man gik da til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov, hvorved et Areal af Hvidding Sogn indlemmes i Ribe Amt.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1351).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 50 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Dernæst foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. Marts 1924 om kommunale Valg.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 846; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 3143).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Johannes Jensen): Som man vil se af Betænkningen, er det ikke lykkedes Udvalget at opnaa Enighed. Man har drøftet forskellige Udveje, man har f. Eks. drøftet Muligheden af at enes om en Ordning, hvorefter Skatteindbetalingen skulde afskrives paa den ældste Del af Skattegælden indenfor en vis Periode. Man har ogsaa, saaledes som det fremgaar af Mindretallets Bemærkninger i Betænkningen, drøftet Spørgsmaalet om at nøjes med Indbetaling for 6 Kvartaler i Stedet for 7 Kvartaler, men naar det i Mindretallets Bemærkninger hedder, at dette Forslag er blevet afvist af Flertallet, vil jeg gerne paa den Foranledning have Lov til at sige, at dette er ikke ganske rigtigt. Flertallet har erklæret sig villigt til at forhandle paa Grundlag af Indbetaling for 6 Kvartaler under Forudsætning af, at disse 6 Kvartalers Skat blev indbetalt paa en saadan Tid, at det vilde være muligt ved Ud-

bejdelsen af Valglisten at faa tilvejebragt, hvad man kan kalde „rene“ Valglisten, det vil sige Valglisten, paa hvilke alle de er optaget, som har opfyldt deres skattemæssige Pligter, og som opfylder Opholdsbestemmelsen og de øvrige kommunale Betingelser for Valgret, saaledes at der kun kunde blive Tale om at forandre i Valglisten for de Personers Vedkommende, som maatte være forglemt ved Udarbejdelsen, eller som er optaget uden at være berettigede dertil; men disse Forhandlinger førte ikke til noget Resultat, og Flertallet anbefaler derfor at vedtage Lovforslaget uforandret i den Skikkelse, hvori det foreligger.

Mindretallet har ønsket, at nogle Spørgsmaal, som man ønskede besvaret af visse Kommuner, skulde optages ordret i Betænkningen. Skønt det maaske er noget usædvanligt, at noget saadant sker i Flertallets Betænkning, har vi dog imødekommet dette Ønske, og da Spørgsmaalene nu en Gang er optaget, vil jeg gerne have Lov til med et Par Ord at forklare, hvorfor Flertallet ikke har kunnet imødekomme Mindretallets Ønske om at faa de tre Spørgsmaal besvaret. Det første lyder saaledes:

„Hvilke Kommuner har overfor Ministeriet klaget over Misbrug af de nugældende Lovbestemmelser og udtalt Ønske om at faa dem ændret?“

Det forekommer Flertallet, at det er et underligt Spørgsmaal, thi Forholdet er det, at det er Kommunerne selv, der tager Bestemmelse om, i hvilken Udstrækning og overfor hvilke Personer de vil nedsætte Skatten, og det følger af sig selv, at den Kommunalbestyrelse, der selv har bevilget en Nedsættelse, ikke godt overfor Ministeriet kan klage over Nedsættelsen, thi det vilde jo være ensbetydende med, at Kommunalbestyrelsen klagede over sig selv. Hvis Spørgsmaalet skulde stilles, maatte det dog fornuftigvis formuleres paa den Maade, at man bad om Oplysning om, hvorvidt der var indløbet Klager — for saadanne Klager kunde jo kun tænkes at komme fra et Mindretal indenfor Kommunalbestyrelsen. Klager i den Retning kan ikke en Gang tænkes at komme fra Skatteydere, thi Nedsættelser bevilges i lukkede Møder, og hverken Summen af dem eller den enkelte Nedsættelse fremtræder saa synligt paa Kommunens Regnskab, at nogen Skatteyder er i Stand til at gøre sig Begreb om, i hvilken Udstrækning der finder Nedsættelser Sted. Altsaa, der kan kun være Tale om, at et Mindretal indenfor Kommunalbestyrelsen, som har Kendskab